

מסורת הש"ס

(א) (5-ל אלעזר.) (ב) רש"ת.
(ג) כ"ח ואסתר דלת.

הגהות הב"ח

[illegible]

גט פשוט פרק עשירי בבא בתרא

אמר רב עמרם לפי שאין למדין משיטה אחרונה. מפני שאין העדים יעלוין לקרב לחימתן כ"כ בסמוך בסוף השטר וממילין ריוח בין השטר לחימתן יוכל אדם לזייף ולהוסיף ביניהם שיטה אחת והלכך מקוון רבנן לחזור מענינו של שטר בשטה אחרונה לבלתי שיכתב זה

דבר הדרך (א) שהרי אם ויפו והוסיפו לאחר זמן אין את מפקדין כלום אם לא נלמד הימנע שהרי כבר כתוב כל זה למעלה ומה אם ויפו ויוסיפו בשטות החלק שאחר ענינו של שטר שבשטות אחרונה בין השטר לעדים לא מעלה ולא מוריד שהרי אין לעומדין משיטה אחרונה. ובשאלן כתוב בשטר שטר ויקים מיירי. כן נראה בעינינו הדבר ופירושו ועיקרו:

הרחיק את העדים שני שיעין מן הכסב פסול. אם אין כבוד בו
 ששיר וקיים אפי' יש עדים שלא נוסף בו דבר וכן מילין מכל מקום הא'
 ששיר חספא בעלמא אפי' שלא נעשה במקום הזמין ונכלולו על הא'
 הדימא: אלא לאו ש"מ אין למדין משטס אחרונה. הלכך הרחיק
 שני שיעין פסול שיכול לזייף שני שערין ונלמוד מן הראשונה:
 אלא

[illegible]

קסב.

למישש שהניחו שני שטיין חלק והוא המלה זיף בו שיטה אחרונה
יש לומר דודאי (ג) כן הוא שהוא כשר ובגיטין פרק המביא תנינא
(דף י"ט:) משמע שיהא פסול דקתיא התם האי שטרא פרסאה דחמימי
עליה סהדי ישראל גבי ביה ממשעבדי ופריך והא בעינן שיחזור

מענינו של שטר נשיטה אחרונה
וילכא ושטרי בדמחדר והשטח אחמי
לחא משי כשהעדים רחוקים שיטה
אחת מן השטר יא אחת דלדוה כשר
יש לומר דעדיפא מינה משי דלפי
לא הרחיקו כלום כשר בדמחדר
אבל מינו להביא דלדוה דפסול
מהא דפרק קמא (א) (דף יא.)
הא שטרי פרכא דמפריה ניהילי
באפי סהדי שרלא גבי משי מבני

[illegible]

וְלֹא דְבִרֵי לְיָמִים רַבִּים אֲבָל לִר' יוֹחָנָן הָיָה דְּבִשְׁרָא כִּיּוֹן שְׂאֵין יוֹסֵד לִר' יוֹחָנָן אִפִּי מִכָּאן וְעַד י' יָמִים אֲלֵא נְגִיטִין דְּלִיכָא רִיב מִתְּמָסִים בֵּין עֵינֵי מִתְּמָסִים (א) בְּשִׁטְר וְלֹא דְבִרֵי לְזֻמָּן מִרְזוּבָא לְר' לִפְּי שְׂאֵין מִכָּאן אֲבָל צִין הִרְחִיקוּ (ב) אֲלֵא הִרְחִיקוּ עֵינֵין חֹזֶרֶת הַשֹּׁמֵר: לִפְּי שְׂאֵין מִכָּאן מִבִּי מְקוּשֶׁר לְעִיל דְּכַתָּב (ג) שְׂרִיר וְקִיסִים מְלַל דְּכַפְסֻטִים אֲלֵא יוֹכֵל לְזִיף בְּשִׁטָּה אֲחֵת שְׁהִרְחִיקוּ הָעֵדִים וְהִיוּ בּוֹתְנִין חֹזֶרֶת וְהָאֵל אִירַע עַל מִחָא הִיוּ בּוֹתְנִין אֲחֵת וְהִיוּ קִימִיִּים אֲחֵת מוּהָ אִ"ב הִיךְ הִדְרָגְלָן לְכַתּוּב קִיּוֹם מִתְּמָסִים אֲחֵר וְקִינְטָא מִינֵיהּ (ד) לְמַדּוּד לִפְּי שִׁיבּוֹל לֵבָא לִירֵי יוֹיָן קִיּוֹן שְׁהִשְׁכַּר בְּלֵב בְּלֵא שְׂרִיר וְקִיסִים וְיִגִּיה וְיִקִּיסִים הַמַּחֲק בְּסוֹף יִרְכַּחוּב שְׂרִיר וְקִיסִים וְי"ל כִּיּוֹן שְׁהִדְרָגְלָן וְהִשְׁמָח אֲלֵא יוֹכֵל לֵבָא לִירֵי יוֹיָן לֵבָא בּוֹתְנִין שְׂרִיר אֲחֵר מִתְּמָסִים וְי' שְׂרִיר וְקִיסִים וְהֵא דְּבוֹתְנִין וְקִינְטָא מִינֵיהּ וְכ' אֲלֵא הִיךָ חֹזֶרֶת מִתְּמָסִים וְי' שְׂרִיר וְקִיסִים וְהֵא דְּבוֹתְנִין מִינֵיהּ וְהֵא דְּרִיז שִׁיבּוֹל לְכַתּוּב בְּחֻשְׁתֵּי

ג'יטין ודין (ו) דייה ליי מנאי ספר מירובין וגט פטורין לא היא ג'יטין דת משה ישראל היז במקום שריר וקיים וצפוי הויז בהגמרס גט אנו כותבין ודין ואין אנו לריבין חזרה משום טעם שפי' ויכולים מיהא למה שזנו הקדמונים לכבוש שריר וקיים וללמוד משיטת האחרונה שריר וקיים מקדמאמר אין למדן משיטת האחרונה ומקיימיה מקיים אין וריחיקו שני שיטין ואפילו לא יהא אדם חלוק לעשות שער חדש ולעם מכל מקום לא ידאג מלהוביט שני שיטין וילמדו מן הטעמיה למדן בטוב משיטת האחרונה חזי שאל ר"י לר"ם על קיום מקיים וקיים וקשה על הדי פירוש שמשום שריר וקיים וכדת משה וישראל היה ישראל כדמוכה בנפ' דים (פ"ד תשנה ח) אמרו לדוקים קובלים פטיות ולא גרסינן את המושל עם השם כמו שכתבו במקלת משיטות ש' כן קרי ויחזק כה גדול לאלל עליון מקמי אבדנטיאל (א) אבדת כהי וכו' וכתבין את השם אלל ודאי עם משה גרסינן שריר וקיים וצ"ל שחלצנו הגט ואחר כן תקנוהו לכבוש בטוף הגט במקום שריר וקיים היה לר"ם בחיזוקו הגט שעשה (ו) כל דבר שלמדן הימנו אס מחק או יגנא מיהי אף בדברים ששנה עליהם שכתב פעמיים ושלם בחזן השטר ל"ד אין למדן משיטת האחרונה וקנינה מיהי הויז חזרה השטר ושריר ליי מנאי ספר מירובין כותבין האחרונה אלא ממירובין ואין הויז וקיים כשטרות וכדת משה ישראל בגיטין שאין לכבוש דבר שהוא ודין או לא ולא איפשט וקשה לר"י על הדי פירוש שפירש ר"ם שאין גט בדברים שאין עיקר השטר מליי בו א"כ יבא ליי ויז שיממוק אחר וקנינה מיהי וכמו שאמרנו (א) מהחלה למדן משיטת האחרונה והישראל מ"מ נהי שאנו למדן משיטת האחרונה הריחיק שני שיטין טעם שלישי ור"י פירש שמה צעזר הטורה הורגלו לכבוש שריר אחרת דנהי שאין למדן משיטת האחרונה וזות לנעול השטר מוכחא ק' של חזרה שלא יאמר הלוה או המוכר וזות היה לי שם ומקחו: אינציק

Torah
diffusion du judaïsme

עין משפט
נר מצוה

ו א מ"י פד"ו מהל' מלוה
והוה הל' ג קמג עש"ן נד
טושי"פ ח"מ ס"י מד עקיף
א:
ז ב מ"י שס הל' ד קמג
שס טושי"פ ח"מ ס"י מה
עקיף ו:

לעזי רש"י

קיצוני-ש [קיצוני-ש].
פרוטות, מטבעות קטנות.

בינו גרשום

שום חידוש מקו של
ונכתב בעניני של מצלה
אין למרן מהתה שיה
ראוי למיזי את שכתב
נחתם ויין הוא ולחכי
נכתב כל שטרי בזה
אחרונה כלל מה רכבו
ומפרש כלל הדיוני מש
שטן שלט: מאי שטן ש
שטן שלט: מוסיף
ונכתב יתר מוטו מוס
לזה שטן אחרונה בשה
אין יכול לכתוב כל ויין
חקיקים כל שטן אלא לאו
מש: ששה שטן אחר
כש דאר בזה מוסיף אות
שטן) אין לפדק שטן
אותה שטן מה שאין
כן כבי שטן וירפלין
מניינו שטן מוטו ומצי
לדוסי ליה:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones